

Σχόλια δικά μου

Σχετικά με τὸ ἔγγραφο μετὰ τὸ ὁποῖο μοῦ ἐκοινοποίησαν τὴν καθαιρέσή μου, (Ὀκτώβριος 1994), σημειῶνω τὰ κάτωθι :

Δέν ἀκολουθήθηκε καμμιά διαδικασία, δηλ. δίκη, κατηγορία, ἀπολογία κλπ. 2). Στὸ ἔγγραφο μετὰ τὴν ἀπόφαση τῆς καθαιρέσεως λέει ὅτι μετὰ καθήρεσε ἐπειδὴ τὸν κατηγόρησα . Δέν ἀναφέρει ὅμως καμμιά συγκεκριμένη κατηγορία, ἀπλῶς ὅτι τὸν κατηγόρησα. 3). Δέν ὑπάρχει κανένας κανόνας τῆς Ἐκκλησίας ποῦ νὰ λέει ὅτι ὅταν ἕνας Ἐπίσκοπος κατηγορεῖ κάποιον γιὰ συγκεκριμένα πράγματα μετὰ ἀποδείξεις, ἄλλον Ἐπίσκοπο, καθαιρεῖται. Ἐκτός, βεβαίως, ἐάν οἱ κατηγορίες ἀποδειχθοῦν ψεύτικες. 4). Ἐγὼ κατηγόρησα τὸν Πατριάρχη Διόδωρο γιὰ ὀρισμένα, συγκεκριμένα πράγματα, καὶ ὁ Πατριάρχης Διόδωρος ἔγινε δικαστὴς καὶ μετὰ τιμώρησε ἐπειδὴ τὸν κατηγόρησα. Ποῦ ἀκούστηκε ὁ κατηγορούμενος νὰ γίνεται δικαστὴς καὶ νὰ δικάζει τὸν κατήγορο; καὶ εἶναι δικαιοσύνη αὐτή; Θὰ ἔπρεπε ὁ Πατριάρχης Διόδωρος νὰ μὴν συμμετάσχει καθόλου στὴν καθαιρέσή μου καὶ βέβαια νὰ μὴν τὴν ὑπογράψει. 5). Ὁ Πατριάρχης Διόδωρος, ὅπως ἀναφέρεται μέσα στὴν ἀπόφαση, μετὰ καθήρεσε γιὰ νὰ μετὰ ἐκδικηθεῖ, ἐπειδὴ τοῦ ἔκανα μήνυση στὰ Ἑβραϊκὰ δικαστήρια γιὰ συκοφαντικὴ δυσφήμιση. (Στὸ τέλος τῆς δίκης, 5 χρόνια μετὰ, τὸ Δικαστήριον κατεδίκασε τὸν Πατριάρχη σάν ψεῦτη καὶ συκοφάντη). 6). Στὴν ἐπίμαχη συνέντευξη ποῦ ἔδωσε ὁ Πατριάρχης Διόδωρος στὸ Περιοδικὸ «ΣΕΛΙΔΕΣ», τῆς Κύπρου, λίγους μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν καθαιρέσή μου, ἀλλὰ 6 ὀλόκληρα χρόνια μετὰ τὴν ἔναρξη τῆς διαμαρτυρίας μου καὶ ἀφοῦ τὸν κατηγόρησα δημοσίως γιὰ τὴν διάλυση τοῦ Πατριαρχείου, δήλωσε ὅτι ἦταν πρόθυμος νὰ μετὰ συγχωρέσει ἐάν σταματοῦσα νὰ τὸν κατηγορῶ, πράγμα ποῦ σημαίνει ὅτι ἐκεῖνο ποῦ τὸν ἐνδιέφερε ἦταν νὰ μὴν τὸν κατηγοροῦν, ἀνεξάρτητα ἐάν ἔφταιγε γιὰ κάτι ἢ ὄχι. 7). Γράφει, ψευδῶς, στὴν ἀπόφαση καθαιρέσεως, ὅτι ἀρνήθηκα νὰ πάω στὸ Ἱρμπετ. Στὸ Ἱρμπετ πῆγα καὶ ὑπηρέτησα 9 μῆνες καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὑπέβαλα τὴν παραίτησή μου. 8). Τὴν ἀπόφαση ὑπέγραψε ἀργότερα καὶ ὁ μὴ παρὼν στὴν συνεδρίαση Ἀρχιεπίσκοπος Τιβεριάδος Γρηγόριος.

Στὴν παράγραφο 2, γράφει κάτι ἄλλο ποῦ εἶναι ἐπίσης ἐνδιαφέρον, τὸ ἐξῆς : «καθυπογράψαντες μετὰ ὄρκων, τὸν σεβασμὸν τῷ Σεπτῷ καὶ Ἱερῷ Προσώπῳ τοῦ Μακαριωτάτου Πατρὸς αὐτῶν καὶ Πατριάρχου, φιλοτιμία καὶ ἀπολύτῳ εὐαρεσκείᾳ ἀναδείξαντος αὐτοῦς εἰς Ἐπισκόπους,...». Δηλαδή στὸ Πατριαρχεῖο μας, οἱ Ἐπίσκοποι ἀναδεικνύονται μόνο «φιλοτιμία καὶ ἀπόλυτο εὐαρέσκεια τοῦ Πατριάρχου» καὶ ὄχι μετὰ τὴν ψῆφο τῶν μελῶν τῆς Συνόδου. Καὶ αὐτὸ μὲν εἶναι ἡ ἀλήθεια,(δηλαδή τοὺς Ἐπισκόπους τοὺς ἐκλέγει ὁ Πατριάρχης, παρ' ὅλον ὅτι ἐπισήμως ἀναφέρεται ὅτι ἔγινε ψηφοφορία), ἀλλὰ εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ τὸ δηλώνουν ἐπισήμως ὁ Πατριάρχης καὶ τὰ μέλη τῆς Συνόδου. Καταλαβαίνει κανεὶς λοιπὸν πῶς συμπεριφέρονται πρὸς τὸν Πατριάρχη οἱ «ἐπίδοξοι» Ἐπίσκοποι. !!!

Στὴν 3^η παράγραφο γράφει ὁ Ἅγιος Καισαρείας(Γιὰ τὸν Πατριάρχη, : «...ἀλλὰ καὶ ἀρνησάμενος ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολήν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου(πάντα τῆς Συνόδου !!!), μεταβῆναι εἰς Ἱρμπετ...» Γιὰ τὴν ἱστορία

θά ήθελα νά αναφερθῶ στό στιγμιότυπο αὐτό. Στήν Σύνοδο τοῦ Μαρτίου, μετά τήν χειροτονία μου, (1988), ἀφοῦ «λύσαμε ὅλα τά ἄλλα προβλήματα τοῦ Πατριαρχείου», ὁ Πατριάρχης εἶπε : «Ὁ Νικηφόρος διορίζεται Πατριαρχικός Ἐπίτροπος στό Ἴρμπετ Ἰορδανίας, γιατί γι'αυτό τόν χεροτονήσαμε». Τότε πετάχτηκε ὁ Ἅγιος Καισαρείας καί εἶπε : «Πότε τό εἶπαμε αὐτό ;» . Ὁ Πατριάρχης ἀπάντησε : «Τό ξέρει ἐκεῖνος, τοῦ τό εἶπα.» Φυσικά δέν μοῦ εἶχε πεί τίποτα. (Πάντως, ὅπως γράφει ὁ Ἅγιος Καισαρείας ἦταν ἐντολή καί ἀπόφαση τῆς Συνόδου). Ὑστερα ἀπό ἀρκετή ὥρα, ὅταν μέ προκάλεσε μέ τήν συμπεριφορά του, πετάχτηκα ἐπάνω καί διαμαρτυρήθηκα. Ἀπευθυνόμενος στόν Πατριάρχη τοῦ εἶπα : «Εἶπατε ὅτι μέ ἐνημερώσατε γιά τήν ἀπόφασή σας νά μέ διορίσατε στό Ἴρμπετ. Αὐτό εἶναι ψέμα. Τώρα τό ἀκούω γιά πρώτη φορά». Μοῦ ἀπαντάει ὁ Πατριάρχης : «Βρέ σύ, σέ ἔκανα Δεσπότη καί μιλάς ;» Συγνώμη, τοῦ ἀπαντάω ἐγώ, γι'αυτό μέ κάνατε Δεσπότη ; γιά νά μήν μιλάω ; Λάθος κάνατε». Ἐδῶ συλλαμβάνεται ψεύτης καί ὁ Ἅγιος Καισαρείας, διότι στό Ἴρμπετ πήγα καί ὑπηρέτησα 10 μήνες.

Στήν τελευταία παράγραφο, στήν σελ. 2 , γράφει : «κηδόμενοι δέ καί τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, ὁμοφώνω Συνοδική διαγνώμη, ἀποφαινόμεθα, ... καθαιρεθῆναι αὐτόν ... ἀποκοπῆναι τοῦ σώματος τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ... ξένον δέ εἶναι αὐτόν πάσης Ἐκκλησιαστικῆς τιμῆς, Ἐπισκοπικοῦ καί ἱερατικοῦ ἀξιώματος καί μοναχικῆς ιδιότητος». Καί ὅλα αὐτά ἐπειδῆ ἐνδιαφέρονταν γιά τήν ψυχή μου!!! Θαυμάστε μεγαλοψυχία!!! Ἐπίσης θέλω νά σημειώσω ὅτι στό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων «ὅλες ἀνεξαιρέτως οἱ ἀποφάσεις εἶναι ὁμόφωνες». Θαυμάστε τελειότητα συνεργασίας Πατριάρχου καί Συνόδου!!!

Ἐπίσης μέ κατηγορεῖ ἐπειδῆ προσέφυγα στά Ἑβραϊκά Δικαστήρια «γιά νά βρῶ τό δίκιο μου». Δηλαδή πού ἔπρεπε νά πάω ; Σέ ἐπιστολή μου πρὸς τήν Ἀδελφότητα (βλέπε ἐπιστολή ...), λέω τά ἐξῆς, ὅσον ἀφορᾷ τήν προσφυγή μου στά Ἑβραϊκά δικαστήρια : « Ἐχει δίκαιο ὁ Μακαριώτατος πού λέγει ὅτι κατέφυγα στά Ἑβραϊκά Δικαστήρια δῆθεν γιά νά βρῶ τό δίκιο μου. Ἐμεῖς οἱ Ἀγιοταφῖτες ξέρουμε ὅτι τό δίκιο μας θά τό βροῦμε μόνο κοντά στόν Μακαριώτατό μας καί στήν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο. Ἐγώ, ἀπλῶς, εἶχα μερικά χρήματα πού μοῦ περίσσευαν καί δέν ἤξερα τί νά τά κάνω καί σκέφτηκα νά τά προσφέρω στό Κράτος τοῦ Ἰσραήλ, μέσω τῶν δικαστηρίων –γιά νά μήν παρεξηγηθῶ κιόλας- γιά νά τό βοηθήσω τώρα πού ἔχει πολλά ἔξοδα καί ἔχει μεγάλο οἰκονομικό πρόβλημα».

Πιο κάτω λέγει : «.. Πρὸς δ' ἐλήφθη σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν, ἡ ἐπιδεικνυμένη ἀκατονόμαστος, ἀνερμήνευτος τε καί κολάσιμος τούτου διαγωγῆ, σὺν τῇ προτέρα αὐτοῦ βιοτῆ, καθ' ἣν οὗτος, Ἀρχιμανδρίτης ὢν, κατέλιπεν τήν πεπιστευμένην αὐτῷ διακονίαν, τυρβάσας δέ περί πολλά, ἀποκεκομμένος τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας, καθηρέθη ὑπό τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ Βενεδίκτου καί τῆς τότε Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ ἡμετέρου Παλαιφάτου Πατριαρχείου, (Σύσκεψις 7-11-1970), δι' ἐκκλησιαστικά παραπτώματα καί ἔκτοτε ἔζη ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ παρανομία, περιφερόμενος τῇδε κακεῖσε ἔρμαιος, μὴ ἔχων ὑπόστασιν κληρικοῦ». (Συντάκτης τοῦ κειμένου αὐτοῦ, ὅπως καί ὄλων τῶν κειμένων κατὰ τήν περίοδο Διοδώρου(καί τοῦ Βενεδίκτου), ἦταν ὁ «Μέγας καί πολὺς», Μητροπολίτης Καισαρείας, Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς, Κοσ. Βασίλειος). Δέν

ἀναφέρει ὅμως γιατί ἔφυγα, μαζί μέ ἄλλους δύο Ἀρχιμανδρῖτες, τόν μακαριστό πλέον π. Θεόκτιστο Σάμιο, (+2006), καί τόν π. Δαμιανό Μανώλη. (Ὁ Βενέδικτος μᾶς καθήρεσε ἐπειδή θέλαμε νά σπουδάσουμε, καί ἐπειδή φύγαμε χωρίς τήν ἄδειά του γιά τόν σκοπό αὐτό). Ἀφοῦ λοιπόν «μοῦ τά ψέλνει» καλά, μετά λέγει ὅτι μέ δέχτηκε πίσω ὅταν τελείωσα τίς σπουδές μου' ... καί μέ τοποθέτησε εἰς θέσεις ἐπιζήλους καί τέλος ἐχειροτονήθη καί Ἐπίσκοπος. Ἔτσι κάνει σέ ὅλους τοὺς πρώην, καθηρημένους, κληρικούς πού ἐπιστρέφουν ; Στήν συνέντευξη πού ἔδωσε στό περιοδικό Σελίδες τῆς Κύπρου, λίγους μῆνες πρὶν ἀπό τήν καθάραιση εἶπε ὁ Διόδωρος : «Ὅταν ἔγινε Πατριάρχης, αὐτός, ὁ Νικηφόρος, μοῦ ἔγραφε ἐπιστολές καί μέ παρακαλοῦσε, μέ ἰκέτευε νά τόν ἐπαναφέρω στήν θέση του, καί ἔτσι ἔκανα. (ἔκανε ὅτι τοῦ ζήτησα!!! Πολύ βολικός ἄνθρωπος ὁ Διόδωρος!!!). Δέν μᾶς λέγει ὅμως ἀπό ποῦ τοῦ ἔγραψε τίς Ἐπιστολές. (Τήν ἐποχή ἐκείνη ἀπό τήν 23^η Δεκεμβρίου του 1980 μέχρι τήν ἐπιστροφή μου στήν Ἱερουσαλήμ, τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1981, ὑπηρετοῦσα στό Κάϊρο, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Πατριάρχου Νικολάου Ἀλεξανδρείας, γιά νά βοηθήσω ἐκεῖ. (Τόν Νικόλαο τόν εἶχα γνωρίσει τό 1974, ὅταν πήγαμε στήν Αἴγυπτο—οἱ τρεῖς παραπάνω ἀναφερόμενοι Ἁγιοταφῖτες γιά νά τόν παρακαλέσουμε νά μᾶς βοηθήσει. Ὁ Νικόλαος μᾶς δέχτηκε, μᾶς ἀνεγνώρισε καί μᾶς διώρισε στό Κάϊρο ὅπου ὑπηρετήσαμε γιά 6 μῆνες, μέχρι πού μᾶς ἐπέτρεψε νά ξαναπᾶμε στήν Ἀμερική γιά νά τελειώσουμε τίς σπουδές μας. Ἀπό τό ἔτος 1975 ὑπηρετοῦσαμε στόν Ἰ. Ν. τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, στό Μαϊάμι. Τό 1977 ὁ Πατριάρχης Νικόλαος εἶχε ἔλθῃ στήν Ἀμερική γιά λόγους ὑγείας(ἔκανε ἐγγείριση bypass), καί μετά ἦλθε στό Μαϊάμι γιά ἀνάρρωση καί τόν φιλοξενήσαμε ἐμεῖς). Ἐκεῖ ὁ Νικόλαος μᾶς παρεκάλεσε, ὅταν τελειώσουμε τίς σπουδές μας, νά πᾶμε νά βοηθήσουμε στήν Αἴγυπτο ὅπου εἶχαν ἀνάγκη ἀπό Ἱερεῖς. Τοῦ ὑποσχεθήκαμε λοιπόν νά τό κάνουμε καί ἔτσι, ὅταν πῆρα τό πτυχίο μου (Βασικά δύο πτυχία , Φιλοσοφίας καί Θρησκευολογίας ἀπό τό Πανεπιστήμιο Florida International University), πήγα στό Κάϊρο, ὅπου ὑπηρετήσα μέχρι τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1981).

Ἀπό τό Κάϊρο λοιπόν ἔγραψε στόν Διόδωρο δύο ἐπιστολές ὅτι ἤθελα νά ἐπιστρέψω στήν Ἱερουσαλήμ. Ἐπίσης σέ μιᾶ ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σιναίου Κου. Δαμιανοῦ, τόν παρεκάλεσα, ἐπειδή ὁ Διόδωρος δέν ἀπάντησε στίς ἐπιστολές μου, νά διερευνήσῃ, ἐάν καί κατά πόσο θά ἦμουν εὐπρόσδεκτος στήν Ἱερουσαλήμ, χωρίς καί πάλι νά λάβω καμμιά ἀπάντηση. Τόν Σεπτέμβριο (1981), ἔκανα ἓνα ταξίδι στήν Ἱερουσαλήμ ὅπου συνάντησα τόν Διόδωρο καί τοῦ ἀνέφερα τήν ἐπιθυμία μου νά ἐπιστρέψω στήν Ἱερουσαλήμ. Ἐκεῖνος μοῦ ἀπάντησε θετικά καί ἔτσι, ἐπέστρεψα στό Κάϊρο, ὅπου ἀνέφερα στόν Νικόλαο τήν πρόθεσή μου νά ἐπιστρέψω στήν Ἱερουσαλήμ. Ἐκεῖνος ἀρνήθηκε νά μοῦ ἐπιτρέψῃ νά φύγω. Τέλος ἔφυγα χωρίς τήν ἄδειά του, καί γιά τόν λόγο αὐτό μέ τιμώρησε μέ 5ετή ἀργία, τήν ὁποία ὅμως δέν ἀνεγνώρισε ὁ Διόδωρος.

Τέλος, γιά νά κάνῃ ἀκόμη πιό δύσκολη τήν ζωή μου στήν Ἱερουσαλήμ, ἀπειλησε μέ μεγάλες καί φρικτές τιμωρίες τόν καθένα πού θά τολμοῦσε νά ἀγνοήσῃ τήν καθάραισή μου. Γράφει λοιπόν :

«Ἐφ' ὧ καί ὀρίζομεν ὅπως, παρ' οὐδενός τῶν ὀσιωτάτων καθηγουμένων, τῶν μελῶν τῆς Ἁγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τῶν κληρικῶν τῆς καθ' ἡμᾶς

Ἄγιωτάτης Ἐκκλησίας γένηται δεκτός, οὐδ' ἐπιτρέπεται αὐτῷ ἢ εἴσοδος καὶ ξενάγησις ἐν τοῖς Παναγίοις Προσκυνήμασι καὶ ταῖς λοιπαῖς Ἱεραῖς Μονέσι καὶ τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τοῦ Παλαιφάτου τῶν Ἱεροσολύμων Πατριαρχείου, εἰς αὐστηράν, ἐν ἐναντία περιπτώσει, παρὰ τῆς Ἄγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας ποινήν τοῖς ἀθετοῦσι τὴν Συνοδικὴν ταύτην ἀπόφασιν καὶ Πατριαρχικὴν ἐντολήν.

Μηδεὶς δέ, μήτε ἀπὸ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐν γένει κλήρου τολμήσει ποτέ συμφορέσαι αὐτῷ ἢ συνιουργῆσαι, μήτε τῶν λαϊκῶν τις ὡς Ἀρχιερέα ἢ κληρικόν δέξεται ἢ τιμήσῃ ἢ τὴν αὐτοῦ ἀσπάσῃται δεξιάν καὶ εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ ἐκζητήσῃ, ἐν βάρει ἀργίας ἀσυγγνώστου καὶ ἀφορισμοῦ ἀλύτου τοῦ ἀπὸ Κυρίου».

Δηλαδή ὅποιος «τολήσει δέξεται ἢ τιμήσῃ ἢ τὴν αὐτοῦ ἀσπάσῃται δεξιάν καὶ εὐλογίαν αὐτοῦ ἐκζητήσῃ» , πηγαίνει κατ' εὐθείαν στὴν κόλαση. Καὶ αὐτὸ περιλαμβάνει τοὺς πάντας, ἀπὸ Ἀρχιερεῖς μέχρι.....

Κατ' ἐντολήν τοῦ Διοδώρου (καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱεραῖς Συνόδου τοῦ Παλαιφάτου Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων), ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἀφορίζει μὲ ἄλυτο ἀφορισμὸ ὅποιον ἀθετήσῃ τὴν ἐντολήν τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου. Αὐτὸ θα πῆ νὰ εἶσαι Πατριάρχης. Ὅχι παίζουμε!!!!!!.